

Posláním Centra Veronica Hostětín je podporovat vztah k přírodě, místním zdrojům a tradicím. Nabízí environmentální vzdělávání dětí i dospělých a podporuje udržitelný cestovní ruch.

Využijte naši další nabídku:

- uspořádejte seminář, konferenci, školení nebo firemní akci v pasivním domě
- prožijte dovolenou v ekopenzionu a vyzkoušejte domácí kuchyni z regionálních potravin a biopotravin
- ochutnejte jedinečné příchuti hostětínského moštú (arónie, rakytník, zázvor, červená řepa, meruňka,...)
- zeptejte se na radu v naší ekoporadně
- nakupte na recepci Centra Veronica originální místní produkty se značkou Tradice Bílých Karpat
- přijedte se svými žáky na jednodenní či pobytový ekologický program

Poznejte ekologické projekty v Hostětině:

- pasivní dům
- moštárna s bio produkcí
- ukázková přírodní zahrada a sad
- solární kolektory a fotovoltaické elektrárny
- výtopna na biomasu
- roubená sušírna ovoce
- kořenová čistírna odpadních vod
- šetrné veřejné osvětlení

Další hostětínská lákadla:

- sochy v krajině
- naučná stezka Naokolo Hostětína
- hledačky s pokladem (questing)
- geocaching

Hostětín najdete na úpatí Bílých Karpat, ve Zlínském kraji

Centrum Veronica Hostětín

tel. 572 630 670

Hostětín 86, 687 71 Bojkovice

e-mail: hostetin@veronica.cz

www.hostetin.veronica.cz

facebook.com/veronicahostetin

www.hostetin.veronica.cz/ekologicka-vesnice
www.hostetin.veronica.cz/nabidka-programu

Šviňácká hledačka

Hostětín – je kam jít...
... sami a po svých

Samoobslužná aktivita pro návštěvníky Hostětína

Přenes se, poutníče, do časů minulých,
naslouchej příběhům, jež dávno minuly.
Mužové hostětíští, by rodiny živilí,
zvláštní to řemeslo sobě si zvolili.

Kastrovat prasata, býky i ovoce
potřebují sedlaci i pánské dvoře.
Vyklesat koně dokáží taky,
pojďte se seznámit se „šviňáky“!
Někdy též miškáři bývají zváni,
do jejich časů pojďte teď s námi.

Obtížnost hledačky: nenáročná, trasa vede po klidných místních komunikacích,
 bděl buďte na hlavní silnici, vhodná pro rodiny s dětmi,
vozíčkáře (ne za sněhu a ledu)

Délka hledačky: 850 m; kratší varianta schůdnější pro vozíčkáře: 770 m

Kdy je vhodné hledačku procházet: kdykoliv, lépe za denního světla

Začátek hledačky: lípa s křížkem nedaleko vlakové zastávky na kraji Hostětína
(viz mapka na poslední straně), GPS: 49.0519N, 17.8750E

Hostětín leží ve Zlínském kraji na moravsko - slovenském pomezí,
cca 5 km jižně od Slavičína

1. Loučení u křížku

*„Opraš mi sanitérků, nožík si nabrousím,
zítra zas do světa s miškáři vyrazím.
Vysprav mi kabát, boty si naleštím,
sněhy už roztály, na Halič jít musím.“
Na Jozefka zrána pod lípou stojí
několik žen, kol děti se rojí.*

Loučí se s miškáři před cestou dalekou,
jak bez nich další měsíce překlepou?
Ke kořenům lípy ukápla slzička,
strachuje se ženka o svého mužička.
Zda se jí živý ze světa navrátí,
nic se mu nestane, s jinou se neztratí ...

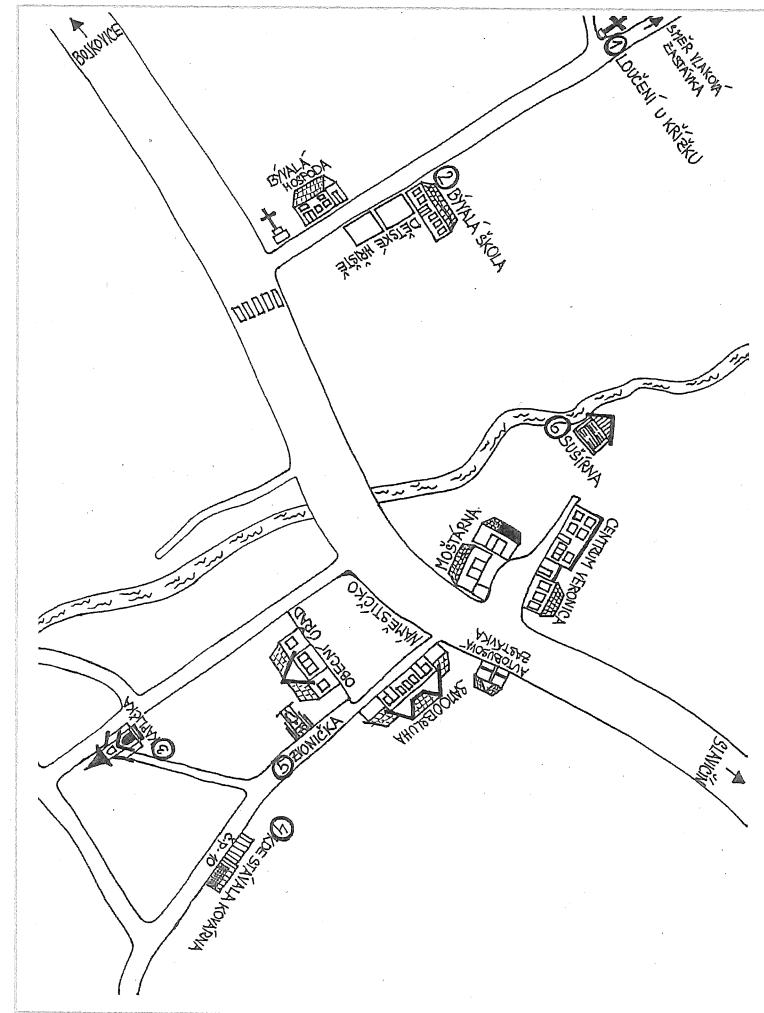
*Snad o žních či na podzim spolu se setkají,
výdělek přinese, vítané podá jí ...
Teď ji ušak políbí, naposled zamává
a s muži dalšími za prací
právě se vydává ...*

Na ceduli na dřevěném trámu se dozvídáš původní název tohoto místa.

Jeho první písmeno doplň dvakrát do tajenky, kterou najdeš na předposlední straně.

Nyní už, poutníče, vydej se na cestu,
siňičkou k dědině pokračuj ve questu.
Napravo uvidíš velký dům se sluncem, s ŠEDOU FASÁDOU
pak vlevo budovu s dřevěným chodníčkem,
zde zůstaň stát.

Číslo popisné tohoto domu značí dvě stejné číslice, jedna tato číslice je písmena v abecedě pozice. Toto písmeno doplň na první místo v tajence.

Když k moštárni zpět se zadíváš, kde skryt je poklad uhlídáš:
TAJENKA:

B _____

Nyní už poutníče, poklad na tě čeká, pak můžeš navštívit Centrum Veronica. Zase někdy příště do Hostětína zavítej, na předky naše s úctou vzpomínej.

O hledáčku se stará Centrum Veronica Hostětíň. Questing vyvinula nezisková organizace Vital Communities of the Upper Valley ve Vermontu, USA v roce 1995 a je nositelem příslušné ochranné známky.

Hřebečku otytořili v horšém čeroenci 2015 – Jana, Bety, Zdenka, Petr, Majka, Petr, Eoa, Alša, Blažena, Jolana, Martin a Katerina, zvláštní poděkování patří pánum Hamríkovi, Gregorovi a Škrabánkovi.

Vydej se přes náves a silnici
k bývalé stodole, na podzim sklenicemi řinčí.
U velkých vrat tu starý kámen ve zdi zříš,
písmena ChJ č. 4 bývalého majitele značí již.
Nad ním na zdi cedulek nové,
co se tu vyrábí, jak se to zove?

Jdi dál na zahradu,
u suširny ovoce zastav v sadu.

HOSTĚTÍNSKÝ

— — —
6
9

2. Bývalá škola

*Nebožátko hostětské,
co žůstalo samo tu,
s matkou si každý den stýská
a těší se na tátu.*

*„Však tatíček miškárek
donese ze světa krejcárek.
Až jednú budu veliký,
půjdu se šviháky taky.*

*Včil ale idu do školy
naučit sa tam litery.
Až sa tatíček ze světa vráti,
naučí mňa miškařinu znáti.
Až budu veliký, přivezu z ciziny,
tak jako tatíček, kdejaké noviny,
věci co neznají báby a dědové,
šátečky hedvábné a krúžky zlatavé.“*

6. Návrat miškáře u suširny

*Seno i obilí máme pod střechou,
ted' u sadu zraje nám ovoce.*

*Je ho dost, to budíž nám útěchou,
veselejší budou hned Vánoce!*

*Z jaderniček vytlačíme si dobrý mošt,
z vinárů naděláme víno a pálenku,
strýmky a kožuchy vydrží přes Boží hod,
a když ne, bude z nich bašta pro sviňku.*

*Svatá Kateřina se blíží, vítr fučí nehezky,
žena jablíčka krájená skládá na lésky.*

*„Děti, chystajte stařečkoví do suširny polénka!
Brzy snad už přivítáme doma tatínka.“*

*Náhle oči zvedá, láskou u hrudi bodne,
a dítě pod srdcem v lůně se jí pohne,
to vidí miškárka, jak se domů vrací,
šťasten i unaven z předalekých prací.
On ji u oči hledí, vše čte z její tváře,
šáteček hedvábný na hlavu jí váže.*

*Díky za miškáře, otce a syny,
že přinesli peněz z daleké ciziny.
Tak u kraji kamení i vpádů mnohých,
přežili hostěští vždy do dnů nových.*

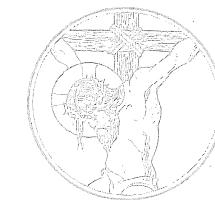

Kolik lések
(sušících roštů)
se vejde do
této suširny?

— — —
19   4
      16

Pokračuj dál k dědině,
ať poklad tě nemine.

Poslední opravo dům – hospoda kdysi,
za ním kříž kamenný, kde Kristus visí.

Prohlédni si dobře kříž,
část tajenky zde vyluštíš:
Jaká písmena najdeš nad hlavou Krista
a co znamenají?

— — —
18

K — — —
14

Jak se nazývá nádoba vyobrazená mezi
obilím a vinnou révou?

*Silnici státní tu přejdi,
na chodník dlážděný vejdi,
pokračuj doleva, kol zábradlí modrého,
přes potok Kolelač postaveného,
opravo vížku uvidíš,
tam své kroky zastavíš.*

3. Kaplička

Matička jde dál dědinou,
sízy se jí po tváři řinou.
Proč její nárek v kapličce
v kraji luk a strání zní,
proč ta žena utrápená
zůstává sama až do žní?

„Život můj, ach, těžký je,“
udřená žena běduje,
„na všecku robotu sama su,
prosim ťa, Matko, o spásu.“

Žena teskní, děti pláčou
za tulákem půlročním
a miškárek kdesi v dálí
švíhá, kráčí, kumpán s ním.

Zapiš si první dvě
písmenka uvozující
letopočet obnovy
kapličky.

—	—
3	5

DŘEVĚNÉHO

Jaká je barva plotu
na místě, kde stávala
kovárna?

—	—	—	—	—	—
15	10				

4. Kde stávala kovárna

Zde dvě varianty cesty:

1. Kdos na vozíčku,
kapli objed těsně za ní
po chodníčku.
Na silnici doprava kus do
kopce,
vlevo č.p. 10 najdeš lehce.

2. Kráčíš-li,
jdi za kaplí po silničce
a na proní křížovatce
vlevo běž,
na té další stoč své kroky
vlevo též.
Naprávo pak č.p. 10 zříš,
tam své kroky zase
zastavíš.

Bržičko po ránu pro trávu pro krávu,
podojit, podestlat, posnídat chléb, kávu,
drůbeži nasypat, dětem dát kašičku..
„Dnes idem do pola, stařenko, staříčku!
Vstávajte, vezmeme koše a motyky,
půjdeme Nad ploty, vykopat zemáky.“

Pole jsou chudá, o kámen motyka třaská,
najednou o jeden veliký praská.
Musí hostětská žena ke kováři,
doprostřed vesnice, kde svou výheň stráží.
Vloží kovář motyku do výhně,
kladivem do kovadliny buší,
létají jiskry řezavé, děti se za mámou zvedavě krčí.
„Kovářu, kovářu, čím já ti zaplatím
než sa můj mužíček z Haliča navrátí?
Všecko sme minuli, stařenka chořela,
pro doktora do města často sem mosela.“
Kovář se usměje, mávne velkou dlaní:
„Sme přeca súsedé, milá paní :“

5. Vzpomínka u zvoničky

Hostětínská žena ke kováři,
přemnohé rodiny láká to za břehy.
Zde „konec chleba, začátek kameňa“,
malá peněž, neúroda hlad a bídou znamená.
V daleké zemi za mořem, svobodné Americe
čeká nás nového života sen, plný těžké práce.
Obstáli naši otcové v Haliči, Litově, Němcích,
mocná loď oceán překoná, aniž by nás přešel smích.

Jednoho dne se snad vrátíme –
Za rok? Za deset? Za sto?
Nezapomenem v daleké cizině
na naše rodné místo.

Kolik let slavila obec Hostětíns
v roce, kdy byla vztyčena
zvonička rodáků?

—	—	—	—	—	—
7	13				

Dobře si prohlédni zvoničku:
z kolika hlavních stavebních
materiálů byla postavena?

—	—	—
8	2	12